

осигурява, продължава, облагородява и осмисля същия. Неизбъжната потребност на ума ни да търси планъ, цѣль, смисъл въ живота, е тукъ удовлетворена. Финалистичната концепция ни е по-скажа и понятна отъ механистичната.

И така, нека довѣрчиво се основаваме на убеждението, че Социологията — наука за човѣшките дѣла — не може да стои далечъ отъ Психологията — наука за човѣшките души. Изследването на душевното въ всички негови съзнателни и подсъзнателни области — до колкото науката позволява това — е необходимо условие за социологически проучвания.

*

Bergson казва: „Колкото по силно съсредоточаваме вниманието си върху континюитета на живота, толкова повече виждаме, че органическата еволюция се приближава до тази на Съзванието“.

Като е така, наистина, че химията и физиката не могатъ да ни дадатъ ключа на живота, при все че ни обясняватъ неизброими факти въ органическия миръ. E. B. Wilson твърди: „изучването на клетката изглежда че повече разширява, отколкото стъснява огромната пропаст, която отдѣля отъ иногородническия прояви даже най-висшите жизнени форми“. Така че днесъ хистолозитъ, евриологитъ, натуралистъ не тѣй лесно, както физиологитъ, върватъ въ физико химическия характеръ на жизнените действия. Та, макаръ и да не може да се отрече единството на свѣта и съществуванието, въ латентно състояние на съзванието навсъкъде по свѣта, все пакъ сѫщо така не може да се отрече, че оформленото и напред-